

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review
 < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

challenge-קושיא ; **question-שאלה** ^
 ! תירוץ-answer
 ■ ראיה-proof

מקרא-key:

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מסתמך ואזיל ר' אבהו אכתפיה דרבי נחום שמעיה, מנקיט ואזיל הלכתא מיניה												O	מב:
בעא מיניה: מחלוקת ואחר כך סתם, מאי?	[רבי נחום]											^	מב:
הלכה כסתם.	א"ל: [ר' אבהו]											!	מב:
סתם ואחר כך מחלוקת, מאי?	[רבי נחום]											^	מב:
אין הלכה כסתם.	א"ל: [ר' אבהו]											!	מב:
סתמא דמתני' ומחלוקת בברייתא, מאי?	[רבי נחום]											^	מב:
הלכה כסתם.	א"ל: [ר' אבהו]											!	מב:
מחלוקת במתני' וסתמא בברייתא, מאי?	[רבי נחום]											^	מב:
וכי רבי לא שנאה, ר' חייא מנין לו?	א"ל: [ר' אבהו]											!	מב:
מסרק של פשתן שניטלו שיניו ונשתירו בו שתיים - טמאות, ואחת - טהורה, וכולן שניטלו אחת אחת בפני עצמן - טמאות של צמר שניטלו שיניו אחת מבינתים - טהור, נשתירו בו ג' במקום אחד - טמא, היתה החיצונה אחת מהן - טהור, ניטלו ב' ועשאן למלקט - טמאות, אחת והתקינה לנר או למיתוח - טמאה	אמר ליה [רבי נחום], והא תנן:											&	מב:
וקי"ל דאין הלכה כאותה משנה												&	מב:
בר מינה דהיא	אמר ליה: [ר' אבהו]											!	מב:
זו אינה משנה.	דר' יוחנן ור"ל דאמרי תרויהו:											■ !	מב:
מ"ט?												^	מב:
משום דקשיא רישא לסיפא	רב הונא בר מנוח משמיה דרב אידי בריה דרב איקא:											!	מב:
של צמר שניטלו שיניו אחת מבינתים - טהור	דקתני:											■ !	מב:
הא נשתירו בו שתיים במקום אחד - טמא												!	מב:
נשתירו בו ג' - טמא	והדר תני:											■ !	מב:
ג' אין, שתיים לא.												!	מב:
ומאי קושיא? דלמא הא בגווייתא, הא בברייתא												&	מב:
אלא מהכא												!	מב:
וכולן שניטלו אחת אחת בפני עצמן - טמאות	דקתני:											■ !	מב:
ואע"ג דלא התקינה												!	מב:
אחת והתקינה לנר או למיתוח - טמאה	אימא סיפא:											■ !	מב:
התקינה אין, לא התקינה לא.												!	מב:
ומאי קושיא? דלמא הא בקתייהו, הא בלא קתייהו	אביי:											&	מב:
ומאי קושיא? ודלמא הא בקטינתא, הא באליתא	רב פפא:											&	מב:
אלא, משום דמסיימי בה דווקני: זו דברי ר"ש.												!	מב:
מארסין תוך ג', וכן עושים מעשה	שלח ר' חייא בר אבין:											■	מב:
רובו של ראשון ורובו של שלישי ואמצעי שלם.	וכן היה ר' אלעזר מלמדנו משום רבי חנינא הגדול:											■	מב:
שרא ליארס ביום תשעים	אמימר:											■	מב:

<p>disputants-חולקים</p> <p>◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment</p> <p>O מעשה-story</p>	<p>מימרא-statement</p> <p>⚡ קושיא-challenge</p> <p>^ שאלה-question</p> <p>! תירוץ-answer</p> <p>■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

יבמות-החולץ ליבמתו	Talmud Navigator												
	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מג
צריכה להמתין ג' חדשים, חוץ מיום שמת בו וחוץ מיום שנתארסה בו	רב אשי לאמימר, והא רב ושמואל דאמרי תרוייהו:												מג
ההוא לענין מינקת איתמר									!				מג
צריכה להמתין כ"ד חודש, חוץ מיום שנולד בו וחוץ מיום שנתארסה בו.	דרב ושמואל דאמרי תרוייהו:												מג
והא ההוא דעבד סעודת אירוסין ביום תשעים, ואפסדיה רבא לסעודתיה.									⚡				מג
ההיא סעודת נשואין הואי.									!				מג
והלכתא: צריכה להמתין כ"ד חודש, חוץ מיום שנולד בו וחוץ מיום שנתארסה בו וצריכה להמתין ג' חדשים, חוץ מיום שמת בו וחוץ מיום שנתארסה בו.													מג
חוץ מן האלמנה וכו'.													מג
ק"ו, ומה במקום שאסור לכבס - מותר ליארס, מקום שמוותר לכבס - אינו דין שמוותר ליארס	רב חסדא:												מג
מאי היא?													מג
שבת שחל תשעה באב בתוכה - אסור לספר ולכבס, ובחמישי מותר, מפני כבוד השבת	דתנן:												מג
קודם הזמן הוה, העם ממעטין בעסקיהם מלישא ומליתן, מלבנות ולנטוע, ומארסין אבל לא כונסין, ואין עושין סעודת אירוסין	ותניא:												מג
כי תניא ההיא - קודם דקודם (תניא).													מג
וקודם דקודם נמי ק"ו: ומה במקום שאסור לישא וליתן - מותר ליארס, מקום שמוותר לישא וליתן - אינו דין שמוותר ליארס	רבא:												מג
לא תימא דרבי יוסי אומר כל הנשים יתארסו, אלא אימא כל הנשים ינשאו.													מג
ולית ליה לרבי יוסי להבחין?													מג
לית ליה.													מג
ואיבעית אימא: לעולם אית ליה, ואימא, רבי יוסי אומר: כל ארוסות גרושות ינשאו.													מג
אי הכי, היינו ר' יהודה													מג
איכא בינייהו נשואה ליארס													מג
נשואה מותרת ליארס	רבי יהודה סבר:	⚡											מג
נשואה אסורה ליארס.	ורבי יוסי סבר:	⚡											מג
וסבר ר' יוסי נשואה אסורה ליארס?													מג
כל הנשים יתארסו, חוץ מן האלמנה, מפני האיבול, וכמה איבול שלה? שלשים יום וכולן לא ינשאו - עד שיהו להן ג' חדשים	והתניא, רבי יוסי:	⚡											מג
האי מאי קושיא?													מג
כל הנשים יתארסו	אילימא דקתני רבי יוסי:	!											מג
מי אלימא ממתני דאוקימנא בארוסות גרושות ינשאו? ה"נ כל ארוסות גרושות ינשאו													מג
וכולן לא ינשאו עד שיהו להן ג' חדשים,	אלא מסיפא, דקתני:	!											מג
אינסובי הוא דלא, הא איתרוסי שפיר דמן													מג
תריץ ואימא הכי, ר' יוסי אומר: כל ארוסות גרושות ינשאו, חוץ מן האלמנה, מפני האיבול, וכמה איבול שלה? שלשים יום ונשואות לא יתארסו - עד שיהא להן שלשה חדשים.	רבא:												מג
ואלמנה מן האירוסין מי אית לה איבול?													מג

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אשתו ארוסה - לא אונן ולא מיטמא לה, וכן היא לא אוננת ולא מיטמאה לו, מתה - אינו יורשה, מת הוא - גובה כתובתה.	והתני רבי חייא בר אמי:											⚡	◇
אלא תנאי היא													◇
מראש חדש ועד התענית - העם ממעטין מעסקיהן מלישא ומליטון, מלבנות ולנטוע, ומליארס ומלישא שבת שחל תשעה באב בתוכה - אסור לספר ולכבס ○	דתניא:											⚡	◇
כל החדש אסור.	וי"א:											⚡	◇
ממאי דליארס - ליארס ממש? דלמא למיעבד סעודת אירוסין הוא דאסור, הא ליארס שפיר דמי?	מתקיף לה רב אשי:											⚡	◇
אי הכי, מלישא - לינשא נמי, למיעבד סעודת נשואין הוא דאסור, הא לישא שפיר דמי?												⚡	
הכי השתא, בשלמא נשואין בלא סעודה איכא שמחה, אלא אירוסין בלא סעודה מי איכא שמחה?												!	
שאני אבילות חדשה מאבילות ישנה, ושאני אבילות דרבים מאבילות דיחיד.	אלא אמר רב אשי:												◇
ארבעה אחין נשואין ארבע נשים, ומתו, אם רצה הגדול שבהם לייבם את כולן - הרשות בידו.													■
מי שהיה נשוי לשתי נשים, ומת - ביאתה או חליצתה של אחת מהן פוסרת צרתה.													■
היתה אחת כשרה ואחת פסולה, אם היה חולץ - חולץ, לפסולה, ואם היה מייבם - מייבם לכשרה.													■
ארבעה אחין ס"ד?												⚡	
אלא אימא: ארבעה מאחין.												!	◇
הרשות בידו.													■
ושבקי ליה?												⚡	
(דברים כ"ה) וקראו לו זקני עירו - הן ולא שלוחן, ודברו אליו - מלמד, שמשאין לו עצה הוגנת לו, שאם היה הוא ילד והיא זקנה, הוא זקן והיא ילדה, אומרין לו: מה לך אצל ילדה, מה לך אצל זקנה, כלך אצל שכמותך ואל תשים קטטה בביתך.	והתניא:												⚡
לא צריכא, דאפשר ליה.												!	
א"ה, אפילו טובא נמי.												⚡	
עצה טובה קמ"ל ד' אין, טפי לא, כי היכי דנמטייה עונה בחדש.												!	◇
מי שהיה נשוי וכו'.													■
ונייבם לתרוייהו.													⚡
אמר קרא: (דברים כ"ה) אשר לא יבנה את בית אחיו, בית אחד הוא בונה, ואין בונה שני בתים.	ר חייא בר אבא א"ר יוחנן:											!	◇
ונחלוץ לתרוייהו.													⚡
אמר קרא: (דברים כ"ה) בית חלוץ הנעל, בית אחד הוא חולץ, ואין חולץ שני בתים.	מר זוטרא בר טוביה:											!	◇
ונייבם לחדא ונחלוץ לחדא.													⚡
אמר קרא: (דברים כ"ה) אם לא יחפוץ, הא חפץ - ייבם, כל העולה לייבום - עולה לחליצה, כל שאין עולה לייבום - אין עולה לחליצה.												!	◇
ועוד, שלא יאמרו בית מקצתו בנוי ומקצתו חלוץ.													!
ויאמרן.												⚡	
אי דמייבם והדר חליץ הכי נמי, אלא [דלמא] חליץ והדר מייבם, וקם ליה בלא יבנה.												!	◇
ואימא: כי איכא חדא - תתקיים מצות יבום, כי איכא תרתי - לא תתקיים מצות יבום.													⚡
א"כ, צרת ערוה דאסר רחמנא למה לי? השתא ב' בעלמא, אמרת לאו בני חליצה ויבום נינהו, צרת ערוה מיבעיא?													!

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- **central point for summary and review**
 < מובאה של פיסקה קודמת- **insertion of an earlier segment**
מעשה-story O **ראיה-proof** ■
קושיא-challenge ⚡ **שאלה-question** ^
תירוץ-answer !

מקרא-key:

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
אלמה לא? אצטריך, סד"א ערוה אבראי קיימא ותתייבם צרתה, קמ"ל דאסירא												מד.
אלא, יבמתו יבמתו - ריבה.											⚡	מד.
היתה אחת כשרה.												מד.
לא ישפוך אדם מי בורו ואחרים צריכים להם.	רב יוסף, כאן שנה רבי:											מד.
המחזיר גרושתו, הנושא חלוצתו, והנושא קרובת חלוצתו - יוציא, והולד ממזר, דברי ר"ע	[ר"ע]											מד.
אין הולד ממזר.	הכמים:											מד.
ומודים, בנושא קרובת גרושתו, שהולד ממזר.												מד.
וסבר ר' עקיבא הנושא קרובת חלוצתו - הולד ממזר?												מד.
אחות גרושה - מדברי תורה, אחות חלוצה - מדברי סופרים	והאמר ריש לקיש, כאן שנה רבי:											מד.
קרובת גרושתו.	תני:											מד.
הכי נמי מסתברא												מד.
ומודים, בנושא קרובת גרושתו, שהולד ממזר	דקתני סיפא:											מד.
אי אמרת בשלמא איירי בה, היינו דקתני ומודים, אלא אי אמרת לא איירי בה, מאי ומודים.												מד.
ודלמא הא קא משמע לן, דיש ממזר מחייבי כריתות												מד.
איזהו ממזר? כל שאר בשר שהוא בלא יבא, דברי ר"ע	הא קתני לה לקמן: [ר"ע]											מד.
כל שחייבין עליו כרת בידי שמים	ר"ש התימני:											מד.
והלכה כדבריו.												מד.
ודלמא קסתים לן תנא כר"ש התימני?												מד.
א"כ, ליתני שאר חייבי כריתות, קרובת גרושתו למה לי? אלא ש"מ איירי בה.												מד.
[ודלמא] לעולם לא איירי בה, ואידי דתנא מחזיר גרושתו ונושא חלוצתו וקרובת חלוצתו, תני נמי קרובת גרושתו												מד.
אלא קרובת חלוצתו לרבי עקיבא הוי ממזר												מד.
היינו טעמא דר"ע, דאמר קרא: בית חלוץ הנעל, הכתוב קראו ביתו.	ר' חייא בר אבא א"ר יוחנן:											מד.
הכל מודים במחזיר גרושתו, שהולד פגום לכהונה.	רב יוסף, אמר ר"ש ב"ר:											מד.
מאן, הכל מודים?												מד:
שמעון התימני												מד:
דאע"ג דאמר שמעון התימני: אין ממזר מחייבי לאוין, נהי דממזר לא הוי, פגום מיהא הוי מק"ו מאלמנה: ומה אלמנה לכ"ג שאין איסורה שוה בכל - בנה פגום, זו שאיסורה שוה בכל - אינו דין שבנה פגום.												מד:
איכא למיפרך: מה לאלמנה שכן היא עצמה מתחללת ועוד, היא תועבה כתיב, ואין בניה תועבין												מד:
המחזיר גרושתו, הנושא חלוצתו, והנושא קרובת חלוצתו - ר"ע אומר: אין לו בה קדושין, ואינה צריכה הימנו גט, והיא פסולה, וולדה פסול, וכופין אותו להוציא	ועוד תניא: [ר"ע]											מד:
יש לו בה קדושין, וצריכה הימנו גט, והיא כשרה, וולדה כשר	הכמים:											מד:
למאן? לאו לכהונה												מד:
לא, לקהל.												מד:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אי הכי, היא כשרה - למאן?												⚡	מד:
אילימא לקהל												!	מד:
פשיטא, משום דזניא אפסלה לקהל?												⚡	מד:
אלא לאו לכהונה												!	מד:
ומדהיא לכהונה, ולדה נמי לכהונה												⚡	מד:
מידי איריא? הא כדאיתא, והא כדאיתא.												!	מד:
הכי נמי מסתברא, דקתני רישא: היא פסולה, וולדה פסול												■	מד:
היא פסולה - למאן?												^	מד:
אילימא לקהל												!	מד:
משום דזניא אפסלה ליה לקהל?												⚡	מד:
אלא לאו לכהונה												!	מד:
וולדה פסול												■	מד:
למאן?												^	מד:
אילימא לכהונה												!	מד:
הא לקהל - כשר												⚡	מד:
הולד ממזר	האמר רבי עקיבא:											⚡	מד:
אלא פשיטא לקהל												!	מד:
ומדרישא הא כדאיתא והא כדאיתא, סיפא נמי הא כדאיתא והא כדאיתא.												■	מד:
והיא תועבה - נמי היא תועבה ואין צרתה תועבה, אבל בניה תועבין.												!	מד:
אלא אלמנה קשיא, מה לאלמנה שכן היא עצמה מתחללת												⚡	מד:
אלא אי אתמר הכי אתמר:												■	מד:
הכל מודים, בבא על הייבי כריתות, שהולד פגום.	רב יוסף, אמר ר' שמעון ברבי:											■	מד:
מאן הכל מודים?												^	מד:
רבי יהושע												!	מד:
דאע"ג דאמר ר' יהושע: אין ממזר מחייבי כריתות, נהי דממזר לא הוי, פגום מיהא הוי מק"ו מאלמנה: ומה אלמנה לכ"ג שאין איסורה שוה בכל - בנה פגום, זו שאיסורה שוה בכל - אינו דין שבנה פגום.												!	מד:
וכ"ת, מה לאלמנה שכן היא עצמה מתחללת												⚡	מד:
הכא נמי, כיון שבעלה עשאה זונה.												!	מד:
הכל מודים, בעבד ועובד כוכבים הבא על בת ישראל, שהולד ממזר.	רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:											■	מד:
מאן הכל מודים?												^	מד:
שמעון התימני												!	מד:
אין ממזר מחייבי לאוין, ה"מ מחייבי לאוין, דתפסי בהו קדושין, אבל הכא עובד כוכבים ועבד, כיון דלא תפסי בהו קדושין - כחייבי כריתות דמי.	דאע"ג דאמר שמעון התימני:											!	מד:
עובד - כוכבים ועבד הבא על בת ישראל - הולד ממזר	מיתיבי: [ת"ק]											⚡	מד:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אין ממזר אלא ממי שאיסורו איסור ערוה וענוש כרת.	רבי שמעון בן יהודה:									⚡	■	◇
מאן הכל מודים? רבי	אלא אמר רב יוסף:											◇
אף על גבי דרבי אומר: אין הדברים הללו אמורים - אלא לדברי ר"ע שהיה עושה חלוצה כערוה, וליה לא סבירא ליה, בעובד כוכבים ועבד מודה												◇
עובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל - הולד ממזר.	דכי אתא רב דימי, אמר רב יצחק בר אבודימי משום רבינו:										■	!
רבי אחא שר הבירה ור' תנחום בריה דרבי חייא איש כפר עכו, פרוק הנהו שבויתא דאתו מארמון לטבריא, הוה חדא דאעברא מעובד כוכבים, ואתו לקמיה דר' אמל												◇
עובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל - הולד ממזר.	אמר להו[רבי אמל]-רבי יוחנן ורבי אלעזר ורבי חנינא:											◇
רבנותא למחשב גברי?	רב יוסף:											⚡
עובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל - הולד כשר	הא רב ושמואל בבבל, ורבי יהושע בן לוי ובר קפרא בארץ ישראל, ואמרי לה חלופי בר קפרא ועיילי זקני דרום:											⚡
רבי היא	אלא אמר רב יוסף:											■
עובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל - הולד ממזר.	דכי אתא רב דימי, אמר רבי יצחק בר אבודימי, משום רבינו אמרו:											⚡
הולד מקולקל.	רבי יהושע בן לוי:											⚡
למאן?												^
אילימא לקהל												!
הולד כשר	הא אמר רבי יהושע:											⚡
אלא לכהונה, דכולהו אמוראי דמכשרי, מודו שהולד פגום לכהונה מק"ו מאלמנה: מה אלמנה לכהן גדול שאין איסורה שוה בכל - בנה פגום, זו שאיסורה שוה בכל - אינו דין שבנה פגום.												!
מה לאלמנה לכהן גדול שכן היא עצמה מתחללת												⚡
הכא נמי, כיון שנבעלה פסלה												!
מנין לעובד כוכבים ועבד הבא על הכהנת ועל הלוייה ועל הישראלית, שפסלוה? שנאמר: (ויקרא כ"ב) ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה, מי שיש לו אלמנות וגירושין בה, יצאו עובד כוכבים ועבד שאין להם אלמנות וגירושין בה.	דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון:											!
מאי חזית דסמכת אדרב דימי? סמוך אדרבין	אמר ליה אביי:											⚡
רבי נתן ורבי יהודה הנשיא מורים בה להיתירא	דכי אתא רבין אמר:											⚡
ומאן רבי יהודה הנשיא?												^
רבי.												!
ואף רב מורה בה היתירא												■
דהווא דאתא לקמיה דרב, אמר ליה: עובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל, מהו?												■
הולד כשר	אמר לוי: [רב]											■
אמר ליה: הב לי ברתך לא יהיבנא לך.												○
אמרי אינשי: גמלא במדי אקבא רקדא, הא קבא והא גמלא והא מדי ולא רקדא	שימי בר חייא לרב:											○

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מירא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	מקרא-key:
--	------------------

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator												
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
אי ניהוי כיהושע בן נון, לא יהיבנא ליה ברת.	א"ל: [רב]											○	מה.	
אי הוה כיהושע בן נון, אי מר לא יהיב ליה - אחריני יהבי ליה, האי, אי מר לא יהיב ליה - אחריני לא יהבי ליה.	א"ל: [שימי בר חייא]											○	מה.	
לא הוה קאזיל מקמיה, יהיב ביה עיניה ושכיב.												○	מה.	
ואף רב מתנה מורה בה להיתירא.	[רב מתנה]											■	מה.	
ואף רב יהודה מורה בה להיתירא	[רב יהודה]											■	מה.	
דכי אתא לקמיה דרב יהודה												○	מה.	
זיל איטמר, או נסיב בת מינך.	א"ל: [רב יהודה]											■	מה.	
וכי אתא לקמיה דרבא												○	מה.	
או גלי, או נסיב בת מינך.	א"ל: [רבא]											■	מה.	
מי שחציו עבד וחציו בן חורין הבא על בת ישראל, מהו?	שלחו ליה בני בי מיכסי לרבה:												^	מה.
השתא עבד כולו אמרי' כשר, חציו מיבעיא?	א"ל: [רבה]												!	מה.
מרא דשמעתא מנו? רב יהודה	רב יוסף:												⚡	מה.
מי שחציו עבד וחציו בן חורין הבא על בת ישראל, אותו ולד אין לו תקנה	והא אמר רב יהודה:												⚡	מה:
כי איתמר דרב יהודה - כגון דקדיש בת ישראל, דנמצא צד עבדות שבו משתמש באשת איש.													!	מה:
לדברי הפוסל - פוסל אפילו בפנויה, לדברי המכשיר - מכשיר אפי' באשת איש, ושניהם לא למדוה אלא מאשת אב	והאמרי נהרדעי משמיה דרבי יעקב:												⚡	מה:
מה אשת אב דלא תפסי בה קדושין - הולד ממזר, אף כל דלא תפסי בה קדושין - הולד ממזר	מאן דפסיל, סבר:												⚡	מה:
מה אשת אב דלדידיה לא תפסי בה קדושין, לאחריני תפסי בה קדושין, לאפוקי עובד כוכבים ועבד דלא תפסי בהו קדושין כלל	מאן דמכשר, סבר:												⚡	מה:
אלא, כי איתמר דרב יהודה - כגון שבא על אשת איש, ונמצא צד חירות שבו משתמש באשת איש.													!	מה:
איקלע ר' יוסי בר אבין לאתרין, והוה עובדא בפנויה ואכשר, באשת איש ופסיל.	רבינא, אמר לי רב גזא: [רבי יוסי בר אבין]												■	מה:
לא ר' יוסי בר אבין הוה אלא רבי יוסי ברבי זבידא הוה, ואכשר בין בפנויה בין באשת איש.	רב ששת, לדידי אמר לי רב גזא: [רבי יוסי ברבי זבידא]												■	מה:
איקלע אמימר לאתרין, ואכשר בין בפנויה בין באשת איש.	רב אחא בריה דרבה לרבינא: [אמימר]												■	מה:
והלכתא: עובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל - הולד כשר, בין בפנויה בין באשת איש.													■	מה:
רבא אכשריה לרב מרי בר רחל ומנייה בפורסי דבבל, ואע"ג דאמר מר: (דברים י"ז) שום תשים עליך מלך, כל משימות שאתה משים - אל יהו אלא מקרב אחיך האי כיון דאמו מישראל, מקרב אחיך קרינן ביה.	[רבא]												○	מה:
עבדיה דרבי חייא בר אמי אטבלה להאיא עובדת כוכבים לשם אנתא													○	מה:
יכילנא לאכשורי בה ובברתה	רב יוסף:												■	מה:
בה, כדרב אסי													■	מה:
מי לא טבלה לנדוטה?	דאמר רב אסי:												■	מה:
בברתה													■	מה:
עובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל - הולד כשר.													■	מה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
ההוא דהוו קרו ליה בר ארמייתא													○
מי לא טבלה לנדותה?	רב אסי:												■
ההוא דהוו קרו ליה בר ארמאה													○
מי לא טבל לקריו?	ריב"ל:												■
הלוקח עבד מן העובד כוכבים, וקדם וטבל לשם בן חורין - קנה עצמו בן חורין. מאי טעמא? עובד כוכבים גופא לא קני ליה, מאי דקני ליה הוא דמקני ליה לישראל, וכיון דקדם וטבל לשם בן חורין אפקעיה לשעבודיה כדרבא	רב חמא בר גוריא אמר רב:												◇
הקדש, חמץ, ושחרור - מפקיעין מידי שעבוד.	דאמר רבא:												◇
מעשה בבלוריא הגיורת, שקדמו עבדיה וטבלו לפני, ובא מעשה לפני חכמים	מתיהב רב חסדא:												◇
קנו עצמן בני חורין	ואמרו: [חכמים]												◇
לפניה אין, לאחריה לא													◇
לפניה - בין בסתם בין במפורש, לאחריה - במפורש אין, בסתם לא.	רבא:												◇
לא שנו אלא בלוקח מן העובד כוכבים, אבל עובד כוכבים גופיה קני, דכתיב: (ויקרא כ"ה) וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו, אתם קונים מהם, ולא הם קונים מכם, ולא הם קונים זה מזה ולא הם קונים מכם, למאי? אילימא למעשה ידיו, אטו עובד כוכבים לא קני ליה לישראל למעשה ידיו? והכתיב: (ויקרא כ"ה) או לעקר משפחת גר, ואמר מר: משפחת גר - זה העובד כוכבים אלא לאו לגופיה, וקאמר רחמנא: אתם קונין מהם אפילו גופיה.	רב אויא:												◇
אימא: בכספא ובטבילה	פריך רב אחא:												◇
קשיא.													◇
וצריך לתקפו במים	שמואל:												◇
כי האי דמנימין עבדיה דרב אשי בעא לאטבולי, מסריה ניהלייהו לרבינא ולרב אחא ברי' דרבא, אמר להו: חזו דמנייכו קבעית ליה. רמו ליה ארויסא בצואריה, ארפו ליה וצמצמו ליה, ארפו ליה - כי היכי דלא להוי חציצה, צמצמו ליה - כי היכי דלא לקדים ולימא להו לשם בן חורין אני טובל. בהדי דדלי רישיה ממיא, אנחו ליה זולטא דטינא ארישיה, ואמרו ליה: זיל אמטי לבי מרך.													○
חזי מר, הני דבי פפא בר אבא, דיהבי זוזי לאינשי לכרגייהו ומשעבדי בהו, כי נפקי צריכי גיטא דחירותא או לא?	רב פפא לרבא:												◇
איכו שכיבי, לא אמרי לכו הא מילתא	א"ל: [רבא]												◇
מוהרקייהו דהני בטפסא דמלכא מנח, ומלכא אמר: מאן דלא יהיב כרגא משתעבד למאן דיהיב כרגא.	הכי א"ר ששת:												◇
ר' חייא בר אבא איקלע לגבלא, חזא בנות ישראל דמעברן מגרים שמלו ולא טבלו, וחזא חמרא דישראל דמזוגי עובדי כוכבים ושתו ישראל, וחזא תורמוסין דשלקי עובדי כוכבים ואכלי ישראל, ולא אמר להו ולא מידי.	[רבי חייא בר אבא]												○
אתא לקמיה דר' יוחנן, א"ל: צא והכרז על בניהם שהם ממזרים, ועל יינם משום יין נסך, ועל תורמוסן משום בישולי עובדי כוכבים לפי שאינן בני תורה.	[רבי יוחנן]												◇
על בניהן שהם ממזרים - ר' יוחנן לטעמיה													◇
לעולם אין גר עד שימול ויטבול, וכיון דלא טביל - עובד כוכבים הוא	דאמר ר' חייא בר אבא אמר ר' יוחנן:												◇
עובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל - הולד ממזר.	ואמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:												◇
ועל יינם משום יין נסך - משום לך לח אמרין, נזירא, סחור סחור לכרמא לא תקרב.													◇
ועל תורמוסן משום בשולי עובדי כוכבים לפי שאינן בני תורה													◇
הא בני תורה שרי													◇

disputants-חולקים ◇ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
---	---

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כל הנאכל כמות שהוא חי - אין בו משום בשולי עובדי כוכבים, והא תורמוס אינו נאכל כמות שהוא חי, ויש בו משום בשולי עובדי כוכבים	והאמר רב שמואל בר רב יצחק משמיה דרב:											ז
ר' יוחנן כאידך לישנא סבירא ליה												!
כל שאין עולה על שולחן מלכים לאכול בו את הפת - אין בו משום בשולי עובדי כוכבים	דאמר רב שמואל בר רב יצחק משמיה דרב:											!
וטעמא דאינן בני תורה, הא בני תורה שרי.												!
גר שמל ולא טבל - ר"א אומר: הרי זה גר, שכן מצינו באבותינו, שמלו ולא טבלו	ת"ר: [רבי אליעזר]											◇
טבל ולא מל - ר' יהושע אומר: הרי זה גר, שכן מצינו באמהות, שטבלו ולא מלו	[רבי יהושע]											◇
טבל ולא מל, מל ולא טבל - אין גר, עד שימול ויטבול.	הכמים:											◇
ורבי יהושע נמי נילף מאבות												ז
ור"א נמי נילף מאמהות												ז
וכי תימא, אין דנין אפשר משאי אפשר												!
מנין לפסח דורות שאין בא אלא מן החולין? נאמר פסח במצרים ונאמר פסח בדורות, מה פסח האמור במצרים אין בא אלא מן החולין, אף פסח האמור לדורות אין בא אלא מן החולין	והתניא, ר"א:											ז
וכי דנין אפשר משאי אפשר?	א"ל ר' עקיבא:											ז
אע"פ שאי אפשר, ראיה גדולה היא ונלמד הימנה	א"ל: [רבי אליעזר]											!
אלא, בטבל ולא מל - כולי עלמא לא פליגי דמהני, כי פליגי - במל ולא טבל												!
רבי אליעזר יליף מאבות												!
ורבי יהושע?												ז
באבות נמי טבילה הוה.	[רבי יהושע]											!
מנא ליה?												^
אילימא מדכתיב: (שמות י"ט) לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלותם, ומה במקום שאין טעון כבוס טעון טבילה, מקום שטעון כבוס אינו דין שטעון טבילה												!
ודלמא נקיות בעלמא												ז
אלא מהכא: (שמות כ"ד) ויקח משה את הדם ויזרוק על העם, וגמירי, דאין הזאה בלא טבילה.												!
ורבי יהושע, טבילה באמהות מנלן?												^
סברא הוא, דאם כן, במה נכנסו תחת כנפי השכינה?												!
לעולם אינו גר עד שימול ויטבול.	רבי חייא בר אבא א"ר יוחנן:											■
פשיטא, יחיד ורבים הלכה כרבים												ז
מאן חכמים? רבי יוסי												!
הרי שבא ואמר מלתי ולא טבלתי - מטבילין אותו ומה בכך, דברי ר' יהודה	דתניא: [רבי יהודה]											!
אין מטבילין	רבי יוסי:											!
לפיכך מטבילין גר בשבת, דברי ר' יהודה	[רבי יהודה]											!
אין מטבילין.	רבי יוסי:											!
לפיכך מטבילין גר בשבת.	אמר ר':											■
פשיטא, כיון דא"ר יהודה בחדא סגיא, היכא דמל לפנינו מטבילין, מאי לפיכך?												ז

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מהו דתימא, לרבי יהודה טבילה עיקר, וטבילה בשבת לא, דקא מתקן גברא, קמ"ל, דר' יהודה או הא או הא בעי.												◇
אין מטבילין.	רבי יוסי:										■	<
פשיטא, דכיון דאמר רבי יוסי תרתי בעינן, תקוני גברא בשבת לא מתקנינן										⚡		
מהו דתימא, לר' יוסי מילה עיקר, והתם הוא דלא הואי מילה בפנינו, אבל היכא דהויא מילה בפנינו - אימא ליטבל זה בשבתא, קמ"ל, דרבי יוסי תרתי בעי.												◇
עובדא הוה בי רבי חייא בר רבי	רבה:											○
רבי אושעיא בר רבי	ורב יוסף מתני:											○
ר' אושעיא בר' חייא	ורב ספרא מתני:											○
דאתא לקמיה גר שמל ולא טבל, א"ל: שהי כאן עד למחר ונטבלינך.												○
ש"מ תלת: ש"מ גר צריך שלשה, וש"מ אינו גר עד שימול ויטבול, וש"מ אין מטבילין גר בלילה.												◇
ונימא: ש"מ נמי בעינן מומחין												⚡
דלמא דאי קלעו.												!
גר צריך ג', משפט כתיב ביה.	רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:											■
מי שבא ואמר גר אני, יכול נקבלנו? ת"ל: אתך, במוחזק לך.	ת"ר:											■
בא ועדיו עמו, מנין? ת"ל: (ויקרא י"ט) וכי יגור אתך גר בארצכם.												■
אין לי אלא בארץ, בח"ל מנין?												⚡
תלמוד לומר. אתך, בכל מקום שאתך												!
אם כן, מה ת"ל בארץ?												⚡
בארץ - צריך להביא ראיה, בח"ל - אין צריך להביא ראיה, דברי ר' יהודה	[רבי יהודה]											◇
בין בארץ בין בחוצה לארץ - צריך להביא ראיה.	חכמים:											◇
בא הוא ועדיו עמו												■
קרא למה לי?												⚡
דאמרי: שמענו שנתגייר בב"ד של פלוני, סד"א לא ליהמנייהו, קמ"ל בארצכם.	רב ששת:											!
אין לי אלא בארץ, בח"ל מנין?												⚡
ת"ל: אתך, בכל מקום שאתך.												!
והא אפיקתיה												⚡
חדא מאתך, וחדא מאתכם.												!
בין בארץ בין בח"ל - צריך להביא ראיה.	חכמים:											■
ואלא הא כתיב: בארצכם												⚡
ההוא מיבעי ליה, דאפילו בארץ מקבלים גרים, דסד"א משום טיבותא דארץ ישראל קמגיירי, והשתא נמי דליכא טיבותא, איכא לקט שכחה ופאה ומעשר עני, קמ"ל.												!
הלכה: בין בארץ בין בח"ל - צריך להביא ראיה.	רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:											■
פשיטא, יחיד ורבים הלכה כרבים												⚡
מהו דתימא מסתבר טעמא דרבי יהודה, דקמסייעי ליה קראי, קמ"ל.												!

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מז. (דברים א') ושפתם צדק בין איש ובין אחיו ובין גרו, מכאן א"ר יהודה: גר שנתגייר בב"ד - הרי זה גר, בינו לבין עצמו - אינו גר.	ת"ר: [רבי יהודה]											◊
מז. מעשה באחד שבא לפני רבי יהודה, ואמר לו: נתגיירתי ביני לבין עצמי, א"ל רבי יהודה: יש לך עדים? אמר ליה: לאו. יש לך בנים? א"ל: הן.												◊
מז. נאמן אתה לפסול את עצמך, ואי אתה נאמן לפסול את בניך.	א"ל: [רבי יהודה]											◊
מז. ומי א"ר יהודה אבנים לא מהימן?												◊
מז. (דברים כ"א) יכיר - יכירנו לאחרים, מכאן א"ר יהודה: נאמן אדם לומר זה בני בכור, וכשם שנאמן לומר זה בני בכור, כך נאמן לומר בני זה בן גרושה הוא או בן חלוצה הוא	והתניא: [רבי יהודה]											◊
מז. אינו נאמן	הכמים:											◊
מז. ה"ק ליה: לדברך עובד כוכבים אתה, ואין עדות לעובד כוכבים.	רב נחמן בר יצחק:											◊
מז. הכי קאמר ליה: יש לך בנים? הן יש לך בני בנים? הן א"ל: נאמן אתה לפסול בניך, ואי אתה נאמן לפסול בני בניך.	רבינא:											◊
מז. נאמן אדם לומר על בנו קטן, ואין נאמן על בנו גדול.	תניא נמי הכי, ר' יהודה:											◊
מז. לא קטן - קטן ממש, ולא גדול - גדול ממש, אלא קטן ויש לו בנים - זהו גדול, וגדול ואין לו בנים - זהו קטן.	ואמר ר' חייא בר אבא א"ר יוחנן:											◊
מז. והלכתא כוותיה דרב נחמן בר יצחק.												◊
מז. כוותיה דרבינא	והתניא:											◊
מז. ההוא לענין יכיר איתמר.												◊
מז. גר שבא להתגייר בזמן הזה, אומרים לו: מה ראית שבאת להתגייר? אי אתה יודע שישאל בזמן הזה דוויים, דחופים, סחופים ומטורפין, ויסורין באין עליהם? אם אומר: יודע אני ואיני כדאי, מקבלין אותו מיד.	תנו רבנן:											◊
מז. ומודיעין אותו מקצת מצות קלות ומקצת מצות חמורות, ומודיעין אותו עון לקט שכחה ופאה ומעשר עני.												◊
מז. ומודיעין אותו עונש של מצות, אומרים לו: הוי יודע, שעד שלא באת למדה זו, אכלת חלב אי אתה ענוש כרת, חללת שבת אי אתה ענוש סקילה, ועכשיו, אכלת חלב ענוש כרת, חללת שבת ענוש סקילה.												◊
מז. וכשם שמודיעין אותו עונש של מצות, כך מודיעין אותו מתן שכרן, אומרים לו: הוי יודע, שהעולם הבא אינו עשוי אלא לצדיקים, וישאל בזמן הזה - אינם יכולים לקבל - לא רוב טובה ולא רוב פורענות.												◊
מז. ואין מרבין עליו, ואין מדקדקין עליו.												◊
מז. קיבל, מלין אותו מיד. נשתירו בו ציצין המעכבין את המילה, חוזרים ומלין אותו שניה. נתראפ, מטבילין אותו מיד												◊
מז. ושני ת"ח עומדים על גביו, ומודיעין אותו מקצת מצות קלות ומקצת מצות חמורות												◊
מז. טבל ועלה - הרי הוא כישראל לכל דבריו.												◊
מז. אשה, נשים מושיבות אותה במים עד צוארה, ושני ת"ח עומדים לה מבחוץ, ומודיעין אותה מקצת מצות קלות ומקצת מצות חמורות.												◊
מז. אחד גר ואחד עבד משוחרר.												◊
מז. ובמקום שנדה טובלת, שם גר ועבד משוחרר טובלין וכל דבר שחוצץ בטבילה, חוצץ בגר ובעבד משוחרר ובנדה.												◊
מז. גר שבא להתגייר, אומרים לו: מה ראית שבאת להתגייר? ומודיעים אותו מקצת מצות קלות ומקצת מצות חמורות.	אמר מר:											◊
מז. מ"ט?												◊
מז. דאי פריש נפרוש												◊

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

key-מקרא:

challenge-קושיא ⚡
question-שאלה ^
answer-תירוץ !
proof-ראיה ■

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
קשים גרים לישראל כספחת, דכתיב: (ישעיהו י"ד) ונלוה הגר עליהם ונספחו על בית יעקב.	דא"ר חלבו:											◇
ומודיעים אותו עון לקט שכחה ופאה ומעשר עני.												<
מ"ט?												^
בן נח נהרג על פחות משה פרוטה, ולא ניתן להשבון.	רבי חייה בר אבא א"ר יוחנן:											◇
ואין מרבים עליו, ואין מדקדקים עליו.												<
מאי קראה? דכתיב: (רות א) ותרא כי מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל לדבר אליה, אמרה לה: אסיר לך תחום שבת (רות א') באשר תלכי אלך. אסיר לך יחוד (רות א') באשר תליני אליו. מפקדינן שש מאות וי"ג מצות (רות א') עמך עמי. אסיר לך עבודת כוכבים (רות א') ואלהיך אלהי. ארבע מיתות נמסרו לב"ד (רות א') באשר תמותי אמות. ב' קברים נמסרו לב"ד (רות א') ושם אקבר. מיד, ותרא כי מתאמצת היא וגו'.	רבי אלעזר:											◇
קיבל, מלין אותו מיד.												<
מ"ט?												^
שהווי מצוה לא משהינן.												◇
נשתירו בו ציצין המעכבין המילה וכו'.												<
אלו הן ציצין המעכבין המילה: בשר החופה את רוב העטרה, ואינו אוכל בתרומה	כדתנן:											◇
בשר החופה רוב גובהה של עטרה.	וא"ר ירמיה בר אבא אמר רב:											◇
נתרפא, מטבילין אותו מיד.												<
נתרפא אין, לא נתרפא לא, מאי טעמא?												^
משום דמאי מרזו מכה.												◇
ושני ת"ח עומדים על גביו.												<
גר צריך שלשה	והא א"ר חייה א"ר יוחנן:											⚡
תני: שלשה.	הא א"ר יוחנן לתנא:											◇
טבל ועלה - הרי הוא כישראל לכל דבריו.												<
למאי הלכתא?												^
דאי הדר ביה ומקדש בת ישראל, ישראל מומר קרינא ביה וקידושו קידושין.												◇
אחד גר ואחד עבד משוחרר.												<
קסלקא דעתך לקבל עליו עול מצות												◇
במה דברים אמורים - בגר, אבל בעבד משוחרר - אין צריך לקבל	ורמינהו:											⚡
לא קשיא: הא ר"ש בן אלעזר, הא רבנן	רב ששת:											◇
(דברים כ"א) ובכתה את אביה ואת אמה וגו', בד"א - שלא קבלה עליה, אבל קבלה עליה מטבילה ומותר בה מיד	דתניא: [רבנן]											◇
אע"פ שלא קבלה עליה - כופה ומטבילה לשם שפחות, וחוזר ומטבילה לשם שחרור, ומשחררה ומותר בה מיד.	ר"ש בן אלעזר:											◇
מאי טעמא דרבי שמעון בן אלעזר? דכתיב: (שמות י"ב) כל עבד איש מקנת כסף, עבד איש ולא עבד אשה? אלא, עבד איש אתה מל בעל כרחו, ואי אתה מל בן איש בעל כרחו.	רבא:											◇
ורבנן?												⚡
כשם שאי אתה מל בן איש בעל כרחו, כך אי אתה מל עבד איש בעל כרחו.	עולא: [רבנן]											◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ואלא הכתיב: כל עבד איש												⚡	מה.
ההוא מיבעי ליה לכדשמואל												!	מה.
המפקיר עבדו - יצא החירות, ואין צריך גט שחרור, שנאמר: כל עבד איש מקנת כסף, עבד איש ולא עבד אשה? אלא, עבד שיש לו רשות לרבו עליו קרוי עבד, ושאר רשות לרבו עליו אין קרוי עבד.	דאמר שמואל:											!	מה.
אימור דשמעת להו לרבנן - ביפת תואר, דלא שייכא במצות, אבל עבד דשייך במצות, הכי נמי דאפי' רבנן מודן	מתקוף לה רב פפא:											⚡	מה.
אחד גר ואחד לוקח עבד מן העובד כוכבים - צריך לקבל	דתניא:											⚡	מה.
הא לוקח מישראל - אין צריך לקבל												⚡	מה.
מני?												^	מה.
אי רבי שמעון בן אלעזר												!	מה.
לוקח מן העובד כוכבים נמי אין צריך לקבל	האמר: [רבי שמעון בן אלעזר]											⚡	מה.
אלא לאו רבנן, וש"מ, דלוקח מן העובד כוכבים - צריך לקבל, אבל לוקח מישראל - אין צריך לקבל.												⚡	מה.
ואלא קשיא אחד גר ואחד עבד משוחרר.												⚡	מה.
כי תניא הדיא, לענין טבילה תניא.												!	מה.
(דברים כ"א) וגלחה את ראשה ועשתה את צפרניה - רבי אליעזר אומר: תקוץ	תנו רבנן: [רבי אליעזר]											⚡	מה.
תגדיל.	רבי עקיבא:											⚡	מה.
נאמרה עשיה בראש ונאמרה עשיה בצפרנים, מה להלן העברה, אף כאן העברה	אמר רבי אליעזר:											■	מה.
נאמר עשיה בראש ונאמר עשיה בצפרנים, מה להלן ניוול, אף כאן ניוול.	רבי עקיבא:											■	מה.
וראיה לדברי רבי אליעזר: (שמואל ב' י"ט) ומפיבושת בן שאול ירד לקראת המלך ולא עשה רגליו ולא עשה שפמו												■	מה.
מאי עשיה?												^	מה.
העברה.												!	מה.
(דברים כ"א) ובכתה את אביה ואת אמה - ר' אליעזר אומר: אביה - אביה ממש, אמה - אמה ממש	תנו רבנן: [רבי אליעזר]											⚡	מה.
אביה ואמה - זו עבודת כוכבים, וכן הוא אומר: (ירמיהו ב') אומרים לעץ אבי אתה וגו'.	רבי עקיבא:											⚡	מה.
ירח ימים - ירח שלשים יום	[ת"ק]											⚡	מה.
תשעים יום, ירח - שלשים, ימים - שלשים, ואחר כן שלשים.	ר"ש בן אלעזר:											⚡	מה.
אימא: ירח - שלשים, ימים - שלשים, ואחר כן כי הנן קשיא.	מתקוף לה רבינא:											⚡	מה.
מקיימין עבדים שאינם מלין, דברי רבי ישמעאל	ת"ר: [רבי ישמעאל]											⚡	מה.
אין מקיימין.	רבי עקיבא:											⚡	מה.
הרי הוא אומר: (שמות כ"ג) וינפש בן אמתך	אמר ליה ר' ישמעאל:											⚡	מה.
בלוקח עבד בין השמשות ולא הספיק למולו הכתוב מדבר.	א"ל: [רבי עקיבא]											!	מה.
דכ"ע מיהת, וינפש בן אמתך - בעבד ערל כתיב, מאי משמע?												^	מה.
וינפש בן אמתך - בעבד ערל הכתוב מדבר, אתה אומר: בעבד ערל, או אינו אלא בעבד מהול? כשהוא אומר: (דברים ה') למען ינוח עבדך ואמתך כמוך - הרי עבד מהול אומר, הא מה אני מקיים וינפש בן אמתך? בעבד ערל.	דתניא:											!	מה.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	--

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
והגר - זה גר תושב, אתה אומר: זה גר תושב, או אינו אלא גר צדק? כשהוא אומר: וגרך אשר בשעריך - הרי גר צדק אמור, הא מה אני מקיים והגר? זה גר תושב.											!	◇	
הלוקח עבד מן העובד כוכבים ולא רצה למול - מגלגל עמו עד י"ב חדש, לא מל - חוזר ומוכרו לעובדי כוכבים.	רבי יהושע בן לוי:											◇	
כמאן? דלא כר' עקיבא, דאי ר"ע	אמרוה רבנן קמיה דרב פפא:										⋈		
אין מקיימין	האמר: [רבי עקיבא]										⋈	◇	
אפילו תימא ר' עקיבא, הני מילי היכא דלא פסקה למילתיה, אבל היכא דפסקא למילתיה - פסקא.	אמר להו רב פפא:										!	◇	
אמריתא לשמעתא קמיה דרב זביד מנהרדעא	רב כהנא:										○		
אי הכי, כי אמר ליה ר"ע בלוקח עבד בין השמשות, לישני ליה הא	אמר לי: [רב זביד מנהרדעא]										⋈		
חדא מתרי טעמי קאמר.											!		
איזהו עבד ערל שמותר לקיימו? זה שלקחו רבו על מנת שלא למולו.	שלה רבין משמיה דרבי אילעאי, וכל רבותי אמרו לי משמו:											◇	
כמאן? דלא כרבי עקיבא, דאי ר"ע	אמרוה רבנן קמיה דרב פפא:										⋈		
אין מקיימין	האמר: [רבי עקיבא]										⋈	◇	
אפילו תימא רבי עקיבא, ה"מ היכא דלא אתני בהדיה, אבל היכא דאתני - אתני.	אמר להו רב פפא:										!	◇	
אמריתא לשמעתא קמיה דרב זביד מנהרדעא	רב כהנא:										○		
אי הכי, כי קאמר ליה רבי עקיבא בלוקח עבד בין השמשות ולא הספיק למולו, לישני ליה הא	אמר לי: [רב זביד מנהרדעא]										⋈		
ולישנימך, לישני ליה הך אלא חד מתרי ותלת טעמי קאמר.											!		
עיר אחת היתה בארץ ישראל ולא רצו עבדיה למול, וגלגלו עמהם עד שנים עשר חדש, וחזרו ומכרום לעובדי כוכבים.	יתיב רבי חנינא בר פפי ורבי אמי ור' יצחק נפחא אקילעא דרבי יצחק נפחא, ויתבי וקאמרי:											○	◇
כמאן?											^		
כי האי תנא											!		
הלוקח עבד מן העובד כוכבים ולא רצה למול - מגלגל עמו עד שנים עשר חדש, לא מל - חוזר ומוכרו לעובדי כוכבים	דתניא: [ת"ק]										!	◇	
אין משהין אותו בארץ ישראל, מפני הפסד טהרות, ובעיר הסמוכה לספר - אין משהין אותו כל עיקר, שמא ישמע דבר וילך ויאמר לחברו עובד כוכבים.	ר' שמעון בן אלעזר:										!	◇	
מפני מה גרים בזמן הזה מעונין, ויסורין באין עליהן? מפני שלא קיימו שבע מצות בני נח	תניא, רבי חנינא בנו של רבן גמליאל:											◇	
גר שנתגייר קטן שנולד דמי, אלא מפני מה מעונין? לפי שאין בקיין בדקדוקי מצות כישראל	רבי יוסי:											◇	
לפי שאין עושין מאהבה אלא מיראה	אבא חנן אומר משום ר' אלעזר:											◇	
מפני ששהו עצמם להכנס תחת כנפי השכינה.	אחרים:											◇	
מאי קראה? (רות ב') ישלם ה' פעלך ותהי משכורתך שלמה מעם ה' אלהי ישראל אשר באת לחסות וגומר.	ר' אבהו, ואיתימא ר' חנינא:											◇	
איזהו ממזר? כל שאר בשר שהוא בלא יבא, דברי ר"ע	[רבי עקיבא]											◇	
כל שהייבים עליו כרת בידי שמים	שמעון התימני:											◇	
והלכה כדבריו												◇	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כל שחייבין עליו מיתת בית דין.	רבי יהושע:										⬢	⬢
מצאתי מגלת יוחסין בירושלים, וכתוב בה: איש פלוני ממזר מאשת איש, לקיים דברי רבי יהושע.	רבי שמעון בן עזאי:										⬢	⬢
אשתו שמתה - מותר באחותה, גרשה ומתה - מותר באחותה, נשאת לאחר ומתה - מותר באחותה. יבמתו שמתה - מותר באחותה, חלץ לה ומתה - מותר באחותה, נשאת לאחר ומתה - מותר באחותה.												
מ"ט דרבי עקיבא?											^	⬢
דכתיב: (דברים כ"ג) לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה כנף אביו, כנף שראה אביו לא יגלה, וסבר לה כר' יהודה											!	⬢
באנוסת אביו הכתוב מדבר	דאמר: [רבי יהודה]										!	⬢
דהויא לה חייבי לאוין, וסמיך ליה: (דברים כ"ג) לא יבא ממזר בקהל ה', אלמא מהני הוי ממזר.											!	
דמרבה שאר חייבי לאוין דלאו דשאר	ולרבי סימאי:										⚡	⬢
דמרבה אפילו חייבי עשה	ולרבי ישבב:										⚡	⬢
נפקא להו מולא.											!	⬢
שמעון התימני?											⚡	
סבר לה כרבנן	[שמעון התימני]										!	⬢
בשומרת יבם של אביו הכתוב מדבר	דאמרי: [רבנן]										!	⬢
דהויא לה חייבי כריתות, וסמיך ליה: לא יבא ממזר, אלמא מחייבי כריתות הוי ממזר.											!	
ורבי יהושע?											⚡	
לכתוב רחמנא לא יגלה, לא יקח למה לי? אלא לאו הכי קאמר: מלא יקח עד לא יגלה הוי ממזר, טפי לא הוי ממזר.	[רבי יהושע]										!	⬢
הכל מודים, בבא על הנדה ועל הסוטה - שאין הולד ממזר	אביי:											⬢
נדה - דהא תפסי בה קידושין, שנאמר: (ויקרא ט"ו) ותהי נדתה עליו, אפ"ל בשעת נדתה תפסי בה קידושין												⬢
סוטה נמי - דהא תפסי בה קידושין.												⬢
הכל מודים, בבא על הנדה ועל הסוטה ועל שומרת יבם - שאין הולד ממזר.	תניא נמי הכי:											⬢
ואביי?											⚡	
שומרת יבם מספקא ליה אי כרב אי כשמואל.	[אביי]										!	⬢
א"ר שמעון בן עזאי כו'.											⬢	⬢
מצאתי מגלת יוחסין בירושלים, וכתוב בה: איש פלוני ממזר מאשת איש, וכתוב בה: משנת ר' אליעזר בן יעקב קב ונקי, וכתוב בה: מנשה הרג את ישעיה.	תני, שמעון בן עזאי:											⬢
מידן דינייה וקטליה, אמר ליה, משה רבך אמר: (שמות ל"ג) כי לא יראני האדם וחי, ואת אמרת: (ישעיהו ו') ואראה את ה' יושב על כסא רם ונשא, משה רבך אמר: (דברים ד') מי כה' אלהינו בכל קראנו אליו, ואת אמרת: (ישעיהו נה) דרשו ה' בהמצאו, משה רבך אמר: (שמות כ"ג) את מספר ימך אמלא, ואת אמרת: (מלכים ב' כ') והוספתי על ימך חמש עשרה שנה	רבא:										⬢	⬢
אמר ישעיה: ידענא ביה דלא מקבל מה דאימא ליה, ואי אימא ליה אישויה מזיד, אמר שם איבלע בארזא. אתויה לארזא ונסרוה, כי מטא להדי פומא נח נפשיה, משום דאמר: (ישעיהו ו') ובתוך עם טמא שפתים אנכי יושב.											⬢	⬢
מכל מקום קשו קראי אהדדי?											⚡	⬢
ואראה את ה'											!	⬢

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
כל הנביאים נסתכלו באספקלריא שאינה מאירה, משה רבינו נסתכל באספקלריא המאירה.	כדתניא:											◇	מט:	
דרשו ה' בהמצאו - הא ביחיד, הא בצבור.												!	◇	מט:
ויחיד אימת?												^	מט:	
אלו עשרה ימים שבין ראש השנה ליום הכפורים.	רב נחמן אמר רבה בר אבוא:											!	◇	מט:
את מספר ימיך אמלא - תנאי היא												!	◇	מט:
את מספר ימיך אמלא - אלו שני דורות, זכה - משלימין לו, לא זכה - פוחתין לו, דברי ר' עקיבא	דתניא: [רבי עקיבא]											◇	מט:	
זכה - מוסיפים לו, לא זכה - פוחתין לו.	חכמים:											◇	נ.	
הרי הוא אומר: והוספתי על ימיך חמש עשרה שנה	אמרו לו לרבי עקיבא:											?	◇	נ.
משלו הוסיפו לו, תדע, שהרי נביא עומד ומתנבא (מלכים א' י"ג) הנה בן נולד לבית דוד יאשיהו שמו, ועדיין לא נולד מנשה.	אמר להם: [רבי עקיבא]											!	◇	נ.
ורבנן?												?	◇	נ.
מי כתיב מחזקיה? לבית דוד כתיב, אי מחזקיה נולד, אי מאינש אחרינא.	[רבנן]											!	◇	נ.
אשתו שמתה וכו' יבמתו שמתה וכו'.													◇	נ.
כאן שנה רבי משנה שאינה צריכה.	רב יוסף:												◇	נ.
הדרן עלך החולץ.													◇	